GODEFRIDUS ADMONTENSIS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 52v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26285
Copyright: Admont, Benediktinerstift

refectionis in humili corde suo recolligit & parat. q̃ animas dn̄i
esurientes & sitientes lenificet. o solet & reficiat. Que spiritalis refectio
ex diuine pietatis prudentia daniel in lacu leonũ posito defert.
dũ is cui anima tali ut dixim̃ amaritudine erat posita. cui
mens tẽptationũ molestis a se erat alienata. ex uerbis pu doctoris. ungorẽ spiritalis accepit refectionis. p quẽ ad solitã diuinẽ dul
cedinis gratiam recalescens renouari in spũ mentis suẽ meruit.
adeo ut in uoce exultationis & gratiarum actionis. uerbis uti n̄
meuenient̄ ualeat danielis. Recordatus est mei d̄s & n̄ derelq̃sti
diligentes te. Hac q̃ uicissitudinis diuisitate. totũ uolutat & transit
temp̃ p̃sentis uitẽ. ut in tẽptationũ tenebris inuoluat̄. in splendo
re diuinẽ uisitationis illustrem̄. nec ẽ homo natus de muliere. q̃
firmo & immobili p̃sistere ualeat statu mentis suẽ. Si eũ dies sep
tim̃ aduenerit. hoc ẽ eũ homo saluandus earnis onere deposito
terrenẽ habitationis tabernaculũ deposuerit. illud reuera ad
impletũ. qd̄ o tinuo hic subiungit̄. Venit q̃ rex die septimo ut
lugeret daniele. Venit siqdẽ die septimo celestis rex & dn̄is ut luge
at daniele. eũ in hora egressionis beatẽ eius libet animẽ. p̃sentẽ se
ei exhibet sicuti ẽ plenũ pietate. plenũ gratia & miseratione. Luct̃
ille quẽ sup eũ facit. mestimabilis ẽ patiẽ. o solationis dulcedo. q̃
ea de corpore mortis liberata. beata uisione sua eternalit̄ glificabit. Que ũ damnationis pena hostes & inimicos humani generis
maneat. sequentis litẽ textus insinuat. Porro illos q̃ p dnionis
ei causa fuerant mm̄isit. Ymuersos ẽdictor dn̄is. eũ in generali
iudicio iudex aduenerit district̄. omib̄ membris suis in eterna cla
ritate ad se collectis. hostes eos spẽ uidel̄ malignos in lacũ ire suẽ